SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.

Voor 12 maanden . . . . f 10.—
» 6 maanden . . . . » 5.50.
» 3 maanden . . . . » 3,00.

No. 45.

ZONDAG 6 NOVEMBER.

1853.

PRIJS DER ADVERTENTIËN.

Voor iederen regel . . . . f 0.25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIËN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente* op Woensdag avond den 9 November te *half zeven* uren.

SEQUESTERS

van de plantaadje *Lodewijksburg*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, *TEGEN KONTANTE BETALING:*

40 vaten *SUIKER*,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen *acht dagen*, van plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-biljetten ter Griffie van het Geregtshof tot MAANDAG den 7den dezer, des morgens ten 9 ure worden aangenomen. (16441)

Paramaribo, den 5 November 1853.

---

13 vaten *SUIKER*

van Plant. *Hamburg*, liggende in 's lands waag, worden bij inschrijving te koop aangeboden:

De billetten zullen worden aangenomen ten huize van F. C. KUSTER tot Maandag den 7 November e. k. des voormiddags om 10 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de Suiker *onmiddellijk* in ontvangst moeten worden genomen. (16442)

(16443) A. SALOMONS, Vendumeester, zal op Dingsdag e. k., verkoopen:

***Provisien*, Stukgoederen,**

Vaten Extra MACKREELEN, REUZEL, ZOUTVLEESCH en SPEK, eenige duizende Heele en Gebroken STEENEN, liggende op den grond *Wolfenbuttel*, en voor rekening dien het mogte aangaan, 1 kist LINNEN en een partijtje Blikjes EETWAREN.

Alsmede: den slaaf *Bonheur* (Knappe Metselaar en Voetebooi,) aankomende J. S. EZECHIEL.

Ten einde alle onaangenaamheden te vermijden, verzoekt de ondergeteekende *EEN IEDER* die hem schuldig is, om uiterlijk vóór het einde dezer maand zijne rekening te willen voldoen, daar hij anders genoodzaakt zal zijn, alle openstaande pretentien, *zonder onderscheid van persoon*, ter *VERVOLGING* over te geven. (16444)

Paramaribo, den 5 November 1853.

D. J. SANCHES.

Naar Liverpool

zal ten spoedigste vertrekken, de snelzeilende Bark *GLANMIRE*, gevoerd door Kapitein J. BARRETT, welke ter inlading van PRODUCTEN aanbevolen wordt.

Nadere informatie wegens VRACHT te bekomen bij

GEBRS. SAMSON,
(16445) *Makelaars.*

Eenige halve Vaten extra FULTON MARKET FAMILY *VLEESCH*;

Verkrijgbaar bij

(16446) N. BOX & Co.

Per de laatste schepen aangebragt en te bekomen bij

GEBRS. REELFS.

Versche Provisien,

***Manufacturen*,**

DRANKEN waarbij Mousserende RHIJNWIJN, Diverse soorten *HAVANA SIGAREN*, STAVEN IJZER, PLATLOOD, Geteerd TOUW, **Nieuwe RUM PUNCHEONS** *TEGEN TIEN GULDEN.* (16447)

---

14 vts. Suikervaten

***HOEPELS*;**

te bekomen bij

(16448) G. L. RÖPERHOFF.

JOHN MILLAR & Co.

bieden te koop aan:

CHINA, BENGAL, CALCUTTA en CORINGA } ***RIJST*** (Primo qualiteit).

Alsmede **BESTE BRISTOL SUIKER-KALK in potten.**

(16449) *Paramaribo, den 25 October 1853.*

DE PILLEN VAN HOLLOWAY

hebben eene buitengewoon weldadige uitwerking in gevallen van Leverziekte.

Een Hr. te Dhobath Factory, bij Calcutta woonachtig, heeft aan zijnen Vader JAMES NICHOL in de Oxfordstraat No. 15 te Londen geschreven, dat hij reeds sedert geruimen tijd aan Leverziekte en zware pijnen in de zijde leed, en dat hij ten gevolge van het gebruik der HOLLOWAY's *Pillen*, in zeer korten tijd meer verligting in zijne ongesteldheid heeft gevoeld, dan vroeger in 17 maanden tijds van de behandeling der voornaamste Geneesheeren in Indie. Daarom ware het wenschelijk, dat anderen van het Leger, en anderen welke in die warme landen leven en dikwijls hevig lijden aan Leverziekten, Maagkwalen, enz., steeds van dit zoo heilzaam middel gebruik maakten.

Deze pillen zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, à f 1, f 3 en f 5. (16450)

De ondergeteekende heeft de Eer het geacht publiek bekend te maken, dat hij het doelmatig geoordeeld heeft zijn TARIEF van den 7 Februarij 1852, echter zonder verwerping van het oude Tarief van het begin der Stalhouderij op de navolgende wijze te wijzigen, als:

Toeren per uur bij dag:

a. Voor een 4-wiels rijtuig met 2 paarden voor een persoon . . . f 2,50. per persoon.
Voor 2 personen . . . » 2. » »
» 3 » . . . » 1,50. » »
» 4 » . . . » 1,50. » »

Na 10 uur des avonds worden de prijzen met de *helft* verhoogd.

b. Voor 4 of 2-wiels rijtuigen met een paard voor 1 persoon . . . f 1,50. per persoon.
Voor 2 personen . . . » 1,25. » »
» 3 » . . . » 1,00. » »

Na 10 uur des avonds worden de prijzen met de *helft* verhoogd.

Wanneer met een paard gereden wordt, zullen buiten den koetsier, niet meer dan 3 personen kunnen worden opgenomen.

c. *Het brengen van de eene plaats naar de andere, hetzij naar de kerkgebouwen, begraafplaatsen, schouwburg, concerten, als anderzints.*

Voor een 4-wiels rijtuig met 2 paarden in de stad . . . f 1,00. per persoon.
Idem buiten de stad . . . » 2,00. » »
Voor een 4 of 2-wiels rijtuig met 1 paard in de stad . . . f 0,50. per persoon.
Idem buiten de stad . . . » 1,00. » »

Na 10 uur des avonds zijn de prijzen dubbeld; kinderen beneden 8 jaar, wanneer zij onder begeleiding van volwassene gaan, betalen even als vroeger de helft.

Aanmerkingen bij artikel c.

1. Binnen de stad wordt gerekend het vierkant besloten tusschen de *Waterkant*, *Werfbrug*, *Wanicaweg*, en *Viottenbrug*.

2. Iemand echter zich willende voor vast *abonneren*, zal daaromtrent eene nadere schikking kunnen gemaakt worden.

3. Het brengen buiten de Stad voor verdubbelde prijs strekt zich niet verder uit, dan tot *Poelepantje*, *Cameron Combé* en aan den *Kwatta Weg* tot aan den buitengrond van den Heer GUMMELS, zullende personen die zich verder dan gemelde plaats enkel laten brengen of enkel afhalen daarvoor f 1,50 per persoon moeten betalen, terwijl echter voor het brengen en afhalen slechts f 2 per persoon zal worden geëischt.

4. Iemand een rijtuig voor eenige uren willende afhuren *in* of *buiten* de stad, zal daaromtrent eene schikking maken kunnen.

Algemeene voorwaarden:

1. Geene paarden of rijtuigen van den ondergeteekende in huur genomen zijnde, zullen de *Poelepantjebrug* en de zoogenaamde *Cameron Combé* mogen voorbij rijden.

2. Bij het toeren met een of 2 paarden zal niet langer dan een half uur mogen gedraafd worden, moetende den overigen tijd stapvoets gereden worden, omdat de paarden het andere niet kunnen volhouden.

3. Wanneer men langer dan een uur zal gelieven te toeren, wordt tot voorwaarde gesteld de paarden alsdan te doen verwisselen.

4. Voortaan zullen geene rijtuigen meer verhuurd worden, wanneer dezelve niet van eenen koetsier vergezeld zijn.

Algemeene aanmerkingen:

Het is in den laatsten tijd herhaaldelijk gebleken, dat er onder lieden van den middelof geringeren stand eenige gevonden worden die op de straat de koetsiers aanroepen en hen zoeken om te praten, om voor half geld, of eene geringe belooning ten behoeve van den koetsier te rijden, weshalve de ondergeteekende het noodig oordeelt, te bepalen dat bedoelde personen bij iedere gelegenheid *Contant* betalen en hen vriendelijk te verzoeken, ter voorkoming van zedenbederf en dieverijen in het vervolg zoodanige handelwijze na te laten.

De ondergeteekende verzoekt tevens aan het geëerd publiek, om zooveel hun doenlijk is, gedurende den droogen tijd met 2 paarden te rijden, aangezien het rijden met 1 paard, de beesten te veel vermoeit.

NB. Er zijn steeds PAARDEN en RIJTUIGEN bij den Stalhouder te *koop* en in *ruiling*.

(16451) J. H. C. WOLFF.

HET WEEKBLAD.

PARAMARIBO, 5 NOVEMBER 1853.

Onze lezers zullen zeker met bevreemding vernemen, dat de Chinezen, alhier met Z. M. Transportschip *Merwede* aangekomen, om op de Gouvernementsplantage *Catharina Sophia* werkzaam te zijn en volgens de verklaring van den Minister van Kolonien, tot proeve te dienen van het doelmatige om een gedeelte der Chinesche emigratie naar hier te leiden, en daardoor in de behoefte aan geschikte landbouwers eenigzins te voorzien, het besluit hebben te kennen gegeven van zich niet tot het doen van veldwerk te zullen verleenen. Deze emigranten door den Directeur van gemeld effect aangezegd zijnde, om zich den 1n. dezer aan den veldarbeid te begeven, is zulks door hen ten eenenmale geweigerd en door hen tevens de verklaring afgelegd, dat zij geenszins met dat doel naar herwaarts vertrokken zijn, doch wel tot voorwaarde hunner komst gestrekt heeft dat zij de negers alhier het rietplanten en de suikerbereiding zullen onderrigten. — Wij hopen weldra nog het een en ander omtrent deze menschen te kunnen mededeelen.

Den 1 dezer is Z. E. de Heer Gouverneur van Hoogstdeszelfs reis naar de *Marowijne* alhier teruggekeerd. Naar wij vernemen heeft het Etablissement *Albina* van den Heer Kappler, overvloedige stof tot tevredenheid opgeleverd, zoo wat betreft den toestand der Kolonisten als den staat van het Etablissement.

In deze week zijn alhier aan de policie overgeleverd, twee franschen welke door eenige visschers aan den lagerwal bezuiden Braamspunt zijn ontdekt. Deze lieden zijn alvorens zij opgemerkt waren, aan de grootste ellende blootgesteld geweest en hebben rauwe krabben en anderen dergelijken kost moeten nuttigen, om hun uitgeput leven te rekken. Er is door de poicie een onderzoek ten deze ingesteld.

Van eene goede zijde meldt men ons, dat met het barkschip *Eliza*, kapt. Visser, naar herwaarts vertrekken zullen, de Kapt. bij de Artillerie F. Janssen, de gepensioneerde Apotheker der 1e. kl. N. van der Monde, benevens een detachement troepen, sterk 50 man.

De berigten uit het moederland tot den 28n. Sept. ll. deelen o. a. het volgende mede:

Den 26 Septbr. zijn de beide Kamers der Staten-Generaal door Z. M. den Koning geopend met eene troonrede in welke de toestand van het land als gunstig wordt voorgesteld.

Geduchte stormen hebben er gewoed en vele schade berokkend. — Uit Rotterdam wordt dd. 22 Septbr. daaromtrent gemeld: Een verschrikkelijke storm vergezeld met zware stortregens heeft den ganschen nacht velen uit den slaap gehouden, en tegen den morgen de wind W. N. W. tot N. W. loopende, heeft het water in deze stad bij het afgaan dezes eene zorgwekkende hoogte bereikt, daar reeds vele kaden eene zee gelijken en huizen en kelders zoowel als pakhuizen onder staan. De schade, nu reeds door velen geleden, is aanzienlijk. Boomen zijn hier en daar uit den grond gerukt en de pannen der daken vliegen nu en dan van de huizen en bij de vrees voor dijken is het zeer te vreezen, dat ongelukken ter zee niet weinig in getal zullen zijn.

Het water is door de felle storm veel voor den tijd beginnen te wassen."

Ook de cholera heeft er zich vertoond en telt reeds menige slagtoffers.

Het *Alg. Handelsblad* behelst het volgende: De belangstelling in de Tentoonstelling der Vereeniging voor Volksvlijt, in den *Griekentuin* geopend, neemt met elken dag toe. Het aantal bezoekers stijgt steeds aanzienlijk en zal natuurlijk nog sneller toenemen naarmate de hooge belangrijkheid van hetgeen daar te bezigtigen is meerdere bekendheid zal hebben verkregen.

De Tentoonstelling van Bouwmatrialen in de Militiezaal bezit, bij hare belangrijkheid, ook nog het voordeel van iets verrassends op te leveren.

Wie toch had kunnen onderstellen, dat er een voor de Tentoonstelling zoo uitnemend geschikt lokaal, in het midden der stad, zou te vinden zijn als de Militiezaal oplevert; en wie had kunnen vermoeden, dat eene *Tentoonstelling van Bouwmaterialen* zulk eene verscheidenheid van voorwerpen van kunst en smaak zou aanbieden. De bezigtiging immers van de fraaiste schoorsteenmantels in marmer en porcelein, gebakken aarde en ijzer, de uitmuntende in- en uitlandsche behangsels van zijde, papier, leder en metaal; het stukadoorwerk en kunstmarmer; de keurige Engelsche, Fransche en Duitsche Mosaïc- en Fresco-schilderstukken; de ornamenten voor schilder- en verguldwerk; de gegoten beelden, gebakken vazen en uitstekend bewerkte fonteinen zijn niet enkel voor bouwkundigen ten toon gesteld, maar verdienen zoowel door het schoone geslacht en door het verdere beschaafd publiek, als door den werkman en zijn gezin als gewrochten van hooge beteekenis en van het grootste belang te worden bezocht.

De verzameling is nu genoegzaam volledig en het beneden-locaal behoorlijk ingerigt, terwijl wij onder het vele merkwaardige, aldaar te bezigtigen, de Engelsche en Fransche steenvormers durven rekenen, waarmede voor het oog van den toeschouwer in weinige oogenblikken zoowel holle als andere steenen worden gevormd.

— Uit Groningen schrijft men:

Alhier circuleert thans onder de werklieden en arbeiders een adres aan den Koning, waarin, met aanvoering van gronden en cijfers, eerbiedig van Z. M. wordt verzocht, dat Z. M. maatregelen moge doen beramen en uitvoeren, waardoor wordt te gemoet gekomen in den hoogen nood, die thans ten aanzien van de voedingsmiddelen op de arbeidende klasse zoo zeer drukt. Reeds eenige honderde personen hebben dit adres onderteekend.

— Uit Breda meldt men dd. 25 Sept.:

Duizende vreemdelingen bevinden zich in deze vesting om aan de feesten (wegens het 25 jarig bestaan der militaire akademie) deel te nemen. De stad ziet er ook geheel en al feestelijk uit, geheele straten zijn met boomen beplant en met groene guirlandes versierd, terwijl het getal wapperende vlaggen bovengemeen groot is. Wapentropheën en andere zinnebeelden zijn in menigte opgerigt, en van oogenblik tot oogenblik ziet men de voorbereiding vermeerderen.

Omstreeks 12 uren heden middag had de opening der tentoonstelling van de maatschappij onder de zinspreuk: *Nijverheid, Vlijt en Eendragt* plaats. Toen de leden dier maatschappij vereenigd waren, trad de Generaal Majoor Jonkh. Ridder van Rappard, Gouv. der Konink. Akad., de zaal binnen. Zijn Hoog Edelg. was omringd van alle officieren en beambten dier inrigting, in groot tenue gedost. Bij hun binnentreden lieten de vereenigde harmoniën zich hooren. Daar werd vervolgens eene aanspraak gerigt aan die heeren, en hoofdzakelijk aan den Gouverneur. De president dier maatschappij heette hen vooreerst welkom, betoogde het onderling belang der Akademie en Breda's ingezetenen, en bood Zijn Hoog-Edelg. het Eere-Lidmaatschap aan met overhandiging van een meesterlijk op pergament bewerkt diploma. Daarna werden door sierlijk gekleede jonge dames eerbokalen aangeboden aan Zijn Hoog-Edelg. en zijn gevolg. Na deze plegtigheid werden zes grijsaards voorgebragt om bekroond te worden met het eermetaal, wegens eene meer dan 40jarige trouwe en eerlijke dienst bij een en denzelfden meester of diens opvolger. Zij, die voor den president stonden, telden meer dan 300 van de hier verlangde dienst te zamen, en werden zeer gepast toegesproken, en hun één gouden en vijf zilveren medailles uitgereikt. Treffend was de uitreiking van eene zevende medaille (in goud). De man, welke deze zou ontvangen, was eenige dagen te voren gestorven, en waren zijne kinderen opgeroepen dit eereblijk van hunnen vader te erven. Dieptreffend was deze uitreiking, gepaard met de woorden, dat zij de maatschappij lot eer zouden strekken met het voetspoor huns vaders te drukken. Na afloop dezer plegtigheid begaf de geheele vergadering zich in optogt en met voortdurend musijk naar de lokalen der tentoonstelling. Die eerste tentoonstelling heeft voorzeker veler verwachting overtroffen, en belooft voor den vervolge meerdere goede uitkomsten.

De voorwerpen tentoongesteld, moesten volgens programma in dit arrondissement zijn vervaardigd. Van de vele ingezonden voorwerpen, welke vermelding verdienen, noemen wij den Leeuw met voetstuk, door de stad en burgerij van Breda aan de akademie uit erkentelijkheid en tot aandenken te vereeren; het stuk in zijn geheel is ontworpen en vervaardigd door A. G. Apol en K. F. J. Vermeulen, alhier.

— In brieven uit Luxemburg:

Wordt te kennen gegeven, dat het onverwachte ontslag des groothertogelijken ministeries in eenige betrekking schijnt te staan tot de zaak der bisschoppelijke hierarchie in de Nederlanden. Volgens die briefschrijvers is het eene daadzaak, dat het Haagsche kabinet sterk onderhandeld heeft met het hoofd der Roomsche kerk over de vestiging van den aartsbisschoppelijken zetel en dit punt moet het hoofddoel der zending van den Heer Lightenvelt naar Rome zijn geweest. Het Nederl. gouvernement wenscht nog, dat de zetel van den Utrechtschen aartsbisschop te 's Bosch worde gevestigd, zonder in het minst te willen terugkomen op den, overeenkomstig de beslissing van den Paus, door Mgr. Zwijsen aangenomen titel, doch op de kerkelijke omschrijving van het aardsbisdom, hetwelk steeds aartsbisdom van Utrecht zoude heeten. Van zijnen kant zoude de Heilige Stoel zich geneigd hebben betoond om met deze concessie genoegen te nemen, op voorwaarde dat Mgr. Laurent, die thans te Aken is gevestigd, daar zijn bisdom van Luxemburg terugkeerde.

— De Oostersche kwestie wel verre van eene minnelijke schikking te erlangen, heeft een dreigend aanzien verkregen en algemeen is men van meening dat het weldra tot dadelijkheden bij de Russische en Turksche legers zal aanleiding geven.

— De *Times* zegt, dat in geval van eenen oorlog tusschen Rusland en Turkije de aanwezigheid van de magtigste vloot ter wereld geen beslissenden invloed op den marsch des legers zoude kunnen uitoefenen. Wij waren, zegt het blad, gedurende den geheelen oorlog op het Spaansche schier-eiland meester van de zee, maar het leger van Wellington en zes veldtogten waren het, die de Franschen uit Spanje dreven. Indirecte krijgsmaatregelen, gelijk een embargo op Russische schepen, de blokkade van Russische havens of het beschieten der kuststeden, zoude nagenoeg in elk geval onze eigene belangen meer benadeelen, dan den vijand.

Te Demerarij woedt nog steeds de geele koorts, en sleept talrijke lijders, vooral onder de pas aangekomen Europeanen, ten grave.

'S RJIKS GELDMIDDELEN.

Omtrent den staat van 's rijks geldmiddelen wordt dd. 24 Sept. uit 's Gravenhage gemeld:

Heden heeft Z. Exc. de minister van financien de staatsbegrooting voor den jare 1854 aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangeboden. In de aanspraak, bij die gelegenheid gehouden, wordt te kennen gegeven, dat de uitzigten, onder welke het volgende dienstjaar zal worden ingetreden, op grond der gemaakte berekeningen, gunstig is te noemen. De regering zou echter vermeenen aan hare roeping te kort te doen, indien zij niet bepaaldelijk het oog gevestigd hield op hetgeen zoo dikwerf in deze vergadering is ter sprake gebragt, namelijk, op de omstandigheid, dat nog altijd zulk een groot deel van de staatsinkomsten van hoogstwisselralligen aard is. Zoo lang men gedrongen blijft, om op die inkomsten te rekenen, kan men zich kwalijk van alle bezorgdheid over den geldelijken toestand van het land ontheven achten en in de overweging daarvan is eene krachtige aansporing gelegen, om, waar het zonder de algemeene belangen te krenken, kan geschieden, de meest mogelijke spaarzaamheid te betrachten.

Voorts wordt gezegd, dat het intusschen niet te ontkennen valt, dat onderscheiden aangelegenheden veeleer uitbreiding dan inkrimping van uitgaven zullen vorderen, en dat alzoo langs den weg van bezuiniging bezwaarlijk de ontheffing kan verkregen worden, welke hier zoo wenschelijk zou wezen. Wel verre dan ook van zich in dit opzigt door overdreven voorstellingen te laten misleiden, vermeent de regering, dat men zich doordrongen moet houden van het besef, dat in de voortgezette delging van schuld zoo niet bijkans alleen en bij uitsluiting, dan toch hoofdzakelijk het middel is te vinden om tot een meer verzekerden toestand te geraken.

Verder wordt gezegd, dat men in de laatstverloopen jaren door aanwending van het overschot op 's lands middelen tot inkoop en aflossing van schuld, eene aanmerkelijke verlaging van het cijfer der renten verkregen heeft, en, ofschoon het gewisselijk krachtsinspanning vorderen zal, om op dezen weg voort te gaan, zoo leveren evenwel de uitkomsten tot heden daartoe genoegzame aanmoediging op. — Bij zamentrekking toch, van de uitkomsten der verschillende sedert 1850 genomen en verder in den loop van dit jaar nog uit te voeren maatregelen, blijkt het, dat de uitgaven voor renten van de nationale schuld op de begrooting van 1854 met ruim *acht en eene halve ton gouds zullen verminderd worden.* Immers indien geene onverhoopte omstandigheden de meest gegronde verwachtingen doen falen, zal ook in het volgende jaar eene nieuwe niet onaanzienlijke besparing daaraan kunnen worden toegevoegd, waardoor het evengenoemd cijfer zou opgevoerd worden tot ruim elf ton.

Mogt men op deze wijze kunnen voortgaan dan zou het tijdstip niet zoo verre meer verwijderd zijn, waarop men afdoende op ontheffing van lasten bedacht zou kunnen wezen. De regering weet hoe daarop is aangehouden en hoe het met reden gewenscht kan worden, dat aan billijke verlangens in dat opzigt worde te gemoet gekomen; maar, op grond zoowel van de daarover gehouden raadpleging in deze Kamer, als van hetgeen het welbegrepen belang des lands, haar toeschijnt

te vorderen, echt zij nog de tijd niet aangebroken, om hiertoe eenig voorstel te kunnen doen. Zij gelooft voorshands, dat men zich zal moeten bepalen, om in de bestaande heffingen, die verbeteringen of wijzigingen te brengen, waardoor belemmeringen of bezwaren kunnen worden weggenomen of gematigd, en zoo veel mogelijk de belangen der ingezetenen met de eischen der schatkist, kunnen worden overeen gebragt. Zij heeft het zich ten taak gesteld, om daartoe het noodige te beramen, en zij durft er op rekenen, dat zij zich hierin niet van de medewerking der Staten-Generaal zal verstoken zien. Alle plannen om hierin verder te gaan, moeten noodwendig afhankelijk blijven van hetgeen men in staat zal wezen tot verlaging van het cijfer der uitgaven tot stand te brengen en het is in verband daarmede thans het geschikte oogenblik, om te spreken over een der belangrijkste financiële wetten, welke sedert 1844 zijn uitgevaardigd, over de wet van 20 Dec. 1852 (*Stbl.* No. 224).

Z. Exc. zeide, dat, toen de wet van 20 Dec. 1852 (*Staatsblad* No. 224), werd tot stand gebragt, men zich met reden vleijen mogt, dat de beoogde rentevermindering door conversie zoude kunnen verkregen worden, doch dat het bij deze gelegenheid weder op nieuw gebleken is hoevele omstandigheden op dergelijke operatien invloed uitoefenen, en tot op het tegenwoordig oogenblik is het dan ook niet mogelijk geweest, het oogmerk te bereiken. Het uitzigt daarop is zelfs al meer en meer geweken, en de regering oordeelt, dat het in de bestaande omstandigheden niet geraden is, de zoo aanmerkelijke sommen, welke tot goedmaking van de kosten der conversie moeten worden bijeengehouden, lang ongebruikt te laten. Zij wenscht er eene bestemming aan te geven, welke aanstonds tot besparing van uitgaven moet leiden, en zoo als zij strekken zal tot vermindering van onzen schuldenlast, voor het vervolg van zelve zal medewerken, om eene verlaging der rente van de staatsschuld, waarop dan toch altijd het oog zal moeten gevestigd blijven, onder gunstiger voorwaarden mogelijk te maken. Z. Exc. zeide dienvolgens aan de Tweede Kamer eene wet toe, welke onder anderen de strekking zal hebben, om de beschikbare kapitalen aan te wenden tot aflossing van de geldleening voor het Haarlemmermeer. Daardoor zal reeds op de begrooting van 1854 eene aanzienlijke besparing worden verkregen, en ongetwijfeld 's lands crediet nog hooger worden opgebeurd, terwijl men zich het uitzigt zal verzekeren van later in het fonds van koopprijzen van domeinen de middelen te vinden, welke, hetzij dan bij wege van inkoop of aflossing, hetzij bij wege van conversie, zullen kunnen worden aangewend tot verdere vermindering van den rentepost. De opbrengst toch van de gronden in den Harlemmermeerpolder zal daardoor geheel in dat fonds vloeijen, en de uitslag der eerste veilingen schijnt de verwachting te regtvaardigen, dat eene onderneming, waarop men zich teregt mag beroemen, doch waarvoor zulke belangrijke offers zijn gebragt, aan de schatkist eene volkomene vergoeding daarvoor zal opleveren. Z. Exc. besloot de beschouwingen, waartoe de behandeling der begrooting voor een nieuw tijdvak van zelve moest leiden, met eenige mededeelingen; als vooreerst over de uitgifte van tien millioen guldens aan muntbilletten, welke de wet van 26 April 1852 (*Staatsblad* No. 90) heeft bevolen, doch welke, krachtens de wet van 18 Dec. 1852 (*Staatsblad* No. 211) uiterlijk tot het einde dezes jaars is uitgesteld. De zorgvuldigheid, waarmede de vervaardiging van dit wettig betaalmiddel was voorbereid, heeft onmisbaar tot eenig oponthoud aanleiding gegeven, doch kortelings is het bestaande in zooverre tot beslag gekomen, dat thans tot de uitgifte van het nieuwe papier kan worden overgegaan en dat de inwisseling der nog in omloop geblevene tien millioen guldens aan muntbilletten van 1849, met het einde dezes jaars zal kunnen plaats hebben. De daartoe noodige maatregelen zijn door den Koning vastgesteld, en het bij de wet bepaalde fonds tot verzekering van de verzilvering der muntbilletten is naar behooren aanwezig. De renten op dit fonds zijn begrepen in de uitgetrokken sommen in de begrooting; doch men mag op goede gronden verwachten dat daarover niet zal behoeven te worden beschikt, waardoor eene belangrijke som als vrijvallende is aan te merken.

De staatsbegrooting voor 1845

bedraagt	*f* 70,216,937.71
De middelen	» 71,789,752.51½
Dus overschot . . .	*f* 1,572,764.80½

Vergeleken met de uitgaven over 1853, is er meer voor 1854: *f* 131,909.39½, behalve de kosten voor het R. K. kerkgenootschap over 1853 geraamd op *f* 479,540.18½ en welke voorloopig voor memorie zijn moeten uitgetrokken worden; doch in het hooger eindcijfer voor 1854 is begrepen *f* 335,000 voor nieuwe en belangrijke werken, als: aanbouw van gevangenissen, sluiting van het kanaal van St. Andries, verbetering van den Hollandschen IJssel, en vernieuwing van het postkantoor van Amsterdam, boven en behalve eene som van *f* 786,362.50, welke voor amortisatie van schuld is uitgetrokken, ingevolge de wet van 27 Sept. 1841.

GEMENGDE BERIGTEN.

— Op den 19den Sept. heeft Lord JOHN RUSSELL een bezoek te Greenock afgelegd, alwaar men hem een adres als huldebewijs over zijne ijverige toewijding aan 's lands zaken heeft aangeboden. De minister heeft bij die gelegenheid eene rede gehouden, waarin hij zijne erkentelijkheid deswege betuigde, en de pogingen herdacht, die hij van der jeugd af ten behoeve van de uitbreiding der vrijheden en de welvaart des lands had aangewend. Bijzonder stond hij bij de parlementshervorming stil. Voortdurend zou hij arbeiden aan de ontwikkeling van de regten en de bevordering van de belangen des volks. Hij deed ook uitkomen, dat de uitbreiding van de beschaving, de vlugt van nijverheid en handelen eigenaardige moeijelijkheden, ja kwalen aanbragten, welke de staatsman niet mag voorbijzien. Terwijl zoo veel moeite tot het ontsteken van het licht des Christendoms in verre streken wordt aangewend, waren er klassen der bevolking vlak nabij, die daaraan behoefte hadden, voor wier betere opleiding men moest waken, evenzeer als voor hunne betere stoffelijke verzorging. Kan men voor onderwijs op de pogingen van bijzondere personen alleen rekenen; en zoo neen, moet de regering daarvoor ook waken; hoe ver mag haar invloed reiken? Dit en andere vraagstukken doen zich bij dit ontwerp op, die de minister niet wilde beslissen, maar louter aangeven, ook om te doen gevoelen, welke gewigtige en teedere taak den staatsman in dezen tijd vooral is opgelegd. Hij gaf ten slotte te kennen, dat het Britsche volk op deszelfs vrijheid hoogen prijs stelde, dat het menigwerf daarvoor groote offers veil had gehad, ook tot bescherming van zwakkere staten, en dat het besefte wat het in heeft, het gewigtige beginsel van zelfregering in toepassing te brengen. Hij hoopte, dat het dit immer zou beseffen en de weldaden des vredes zou weten op prijs te stellen. Deze ontboezeming werd driewerf plegtig toegejuicht, als met toespeling op de gevaren, welke de vrede in het Oosten heeft te loopen of nog loopt. Maar zoo zeer als de minister vrede verlangde, wilde hij dien eervol, en op vaste grondslagen; anders was die maar een wapenstilstand, dien anderen breken kunnen, als zij onregtmatige eischen willen doen ten koste van Engeland of zijne bondgenooten. Hij hoopt, zoo lang hij in den raad der kroon zitting mogt hebben, zich steeds door die gevoelens te zullen doen leiden, die blijkbaar in Engeland gedeeld werden. Hij zou in weinige woorden zijne staatkundige leus herinneren, zij was: »voor de zaak van burgerlijke en godsdienstige vrijheid over geheel de wereld!« Hij vertrouwde, dat, wanneer Engelands invloed mogt gevoeld worden, het in dien geest zou zijn; dat is de standaard, dien het voert, dien het niet zou kunnen laten vallen, zonder zijne plaats in der volkenrij te verliezen. Ook deze woorden werden zeer toegejuicht.

— Het Engelsche dagblad van Shangai, de *North China Herald* van 9 Julij, berigt dat de Amerik. commodore PERRY op een der Loo-choo eilanden een terrein van tien bunders zou hebben gekocht met het doel, om er eene stapelplaats van steenkolen voor de Noord-Amerikaansche stoomschepen op te rigten. De genoemde eilanden liggen ten zuidwesten van eiland Niphon en worden beschouwd als schatpligtig aan den Keizer van Japan. Uit particuliere berigten vernemen wij, zegt de *Herald*, dat toen het eskader der Vereenigde Staten zich nabij Napakiang bevond, twee der tot hetzelve behoorende vaartuigen eenen kruistogt oostwaarts ondernomen en eenige eilanden van een zeer schoon voorkomen aangedaan hebben, alwaar zij vee aan de bewoners schonken. Ook kwamen zij bij een eiland genaamd Bonian en was men grootelijks verwonderd toen men er verscheiden Europesche bewoners vond. Engelschen, Schotten, Ieren en Spanjaarden, die zich van boord van walvischvaarders verwijderd en aan het strand nedergezet hadden. Er waren elf vrouwen onder hen. Een man van Schotsche afkomst voert het bewind op het eiland, en hij beweert de eigenaar van hetzelve te zijn, omdat hij er sedert twintig jaren gevestigd is. De Heer PERRY heeft er ongeveer tien bunders grond aangekocht voor vijftig dollars. Dit terrein is gelegen op een der voordeeligste punten van de reede. Het eiland is bergachtig en de reede uitmuntend, wilde geiten en allerlei vruchten zijn er in overvloed. Men moet zich verheugen over deze ontdekking, die voor de beschaafde natien een schier onbekend eiland openstelt, en men mag hopen dat zij in de gevolgen gewigtige voordeelen zal opleveren.

Van Parijs wordt geschreven:

Wij hebben onlangs gemeld, dat de ex-afgevaardigde, de Heer HENNEQUIN, zich druk bezig houdt met den tafeldans en dat hij een brief aan den Keizer geschreven had, ten einde een onderhoud te verzoeken en Z. M. belangrijke mededeelingen te doen. Thans bevatten de dagbladen een brief van dezen ex-afgevaardigde, waarin hij zegt, dat hij zich wel is waar vroeger met den tafeldans heeft bezig gehouden, maar sints lang dit heeft laten varen: »Mijne hand, alzoo gaat hij voort, beweegt zich zelve, wanneer zij op het papier geplaatst is en antwoordt met de pen op mijne vragen. Ik hoor alsdan eene stem in mijne ooren. Deze stem is de *ziel der wereld*, en heeft mij een geschrift doen vervaardigen, hetwelk wij te zamen in de stilte der nachten opgesteld hebben. Dit geschrift bevat eene even gestrenge als voor mij zelven onverwachte zedekunde. Ik heb mij zien inwijden in de geheimen der algemeene inrigting van het heelal, in het leven der zielen, in de sterrekunde, waarmede ik geheel en al onbekend was, en van deze openbaringen kan ik slechts eene voorproef geven in een geschrift, dat ik betiteld heb: *Laat ons het menschelijk geslacht redden.* Deze titel is voor de wereldziel zelve gekozen. Indien ik aan den Keizer geschreven heb, was het alleen om zeker te zijn, dat de verbreiding van dit boek geenerlei zwarigheden ontmoette. Ik heb voor de waarheden, waarvan ik slechts de tolk ben, een stap gegaan, welke met al zijne antecedenten strijdt, maar welke noch vrijwillig was noch uit belang geschiedde.

— Het dagblad *la Liberté* meldt de volgende nieuwe toepassing van het algemeene stemregt. De kleine gemeente St. André (dep. du Nord) had eene nieuwe kerk gebouwd met drie altaren, waarvan er twee aan St. André en Onze Lieve Vrouw waren gewijd. Men kon het echter niet eens worden aan welken Heilige het derde altaar zoude gewijd worden daar zoowel de Heilige Joseph als de H. Roch en Caecilia warme voorstanders hadden. De pastoor kwam eindelijk op het denkbeeld om de zaak door het algemeene stemregt te doen beslissen. Hij riep eene algemeene vergadering bijeen, waarop niet alleen alle mannelijke bewoners, maar ook de vrouwen en de kinderen die tot jaren van onderscheid waren gekomen, hunne stem konden uitbrengen. De uitslag was de H. Caecilia gunstig, want eene meerderheid van 17 stemmen besliste, dat het derde altaar naar haar genoemd zoude worden.

— De komische opera van den Heer HALÉVY, met tekst van de HH. SCRIBE en ST. GEORGES, welke onlangs voor het eerst vertoond is, toont aan tot welke afdwalingen het muzikale genie zich kan verlagen. Dit muzikale gewrocht bevat namelijk een hoest-aria, een nies-duet, een zucht-duet, een pijprook-duo, een koor van hondengeblaf en doedelzakken. De korist, welke den bullenbijter voorstelde, kweet zich zoo verdienstelijk van zijne taak, dat de komponist in zijne geestdrift den ruiker, welke hij door de primadonna bestemd had, aan hem toewierp. De kenners verwonderden zich, hoe een muzikale poespas, zoo als deze opera bevat, zulk een bijval heeft kunnen vinden.

— Op den 20sten Sept. is te Saltaire, nabij Bradford in Yorkshire, eene fabriek ingewijd, wier groote omvang zelfs in Engeland verbazing wekt. Zij zal 1200 weefgetouwen bevatten, die te zamen elken dag eene lengte geweven wollen stoffen van achttien Engelsche mijlen zullen kunnen leveren en door een stoommachine van 1200 paardenkrachten zullen worden in beweging gebragt. Wanneer de fabriek in volle werking is, zal zij 4500 arbeiders bezigheid verschaffen. Ter inwijding van het gebouw gaf de eigenaar in een der localen een gastmaal, alwaar te gelijker tijd 2500 van zijne werklieden, benevens 700 andere gasten, dus te zamen 3200 personen, nevens elkander aanzaten.

— Te Conjeveram in Deccan zijn, volgens het te Madras verschijnende *Athenaeum*, twee secten der Braminen derwijze in twist geraakt, dat men geweldadigheden duchtte en de hulp van Europeanen heeft moeten inroepen, ten einde den vrede te handhaven. Het punt van geschil was, of eene dezer secten het regt had, om op den neus van het Wischnubeeld eene regte lijn te schilderen.

— Volgens eene telegrafische depeche uit Triëst, is aldaar den 15 dezer de Indische landpost aangekomen, berigten aanbrengende uit Calcutta van 5 Aug. en uit China. Deze berigten bevatten, zooveel uit de telegraphische mededeeling blijkt, niets van bijzonder belang. In Birmah was het gebrek aan levensmiddelen, hetwelk den Koning den strijd tegen Engeland had doen opgeven, tot eenen waren hongersnood geklommen. Te Delhi zou de troon door het op handen zijnde overlijden van den ouden Koning eldra openvallen, eene gebeurtenis, die in de onder inlandsche vorsten staande landen van Indie gewoonlijk door inwendige twisten en onlusten gevolgd wordt. In China was de staat der zaken nog dezelfde: de hoofdmagt der opstandelingen was te Nanking gelegerd; en van de zijde der buitenlandsche Staten werd steeds, althans openlijk, dezelfde onzijdigheid in acht genomen; zelfs had de gouverneur der Britsche nederzettingen in China, de heer BONHAM, zijne landgenooten uitdrukkelijk en openlijk gewaarschuwd tegen elke deelneming aan den burgerkrijg. Men herinnert zich dat volgens vroegere berigten, eenige Engelsche koopvaardijschepen aan het Chinesche gouvernement waren verkocht en dat daarmede ook Engelsche zeelieden in de dienst van dat gouvernement waren overgegaan. Men verzekerde, dat de vertegenwoordiger der Ver. Staten op een der tot het Japansche Rijk behoorende Bonin-eilanden, door koop, gronden verkregen had tot het vestigen van stapelplaatsen voor steenkolen; eene der bedoelingen, die bij de Noord-Amerikaansche expeditie naar Japan op den voorgrond werden gesteld, zou alzoo op minnelijken weg bereikt zijn. De Tartaarsche krijgsbenden hadden eene poging in het werk gesteld om Amoy te heroveren; de aanslag was echter mislukt.

— Vele der voortreffelijke werken van den grooten Franschen staathuishoudkundige FRÉDÉRIC BASTIAT zijn bereids in onze moedertaal overgebragt. Alleen het laatste en, misschien, het meest belangrijke werk van dien begaafden schrijver, zijne *Staathuishoudkundige Harmonien*, was in het Hollandsch nog niet wedergegeven. De wetenschap der staathuishoudkunde wordt daarin in haren ruimen omvang, maar soms ook in de kleinste bijzonderheden, behandeld. Eene eerste uitgave daarvan was bij het leven van BASTIAT verschenen en spoedig uitverkocht. Voor eene tweede aanmerkelijk te vermeerderen uitgave waren door den schrijver de noodige bouwstoffen verzameld, doch de dood belette hem zijn plan ten uitvoer te leggen. Toen hij zijn einde zag naderen, droeg hij de taak daarvan op aan twee zijner vrienden, de Heeren PROSPER PAILLET en ROGER DE FONTENAY, en overhandigde hun de handschriften, die bestemd waren om zijne *Harmonies Économiques* te vervolgen. Deze hebben zich op eene loffelijke wijze van de hun door eenen ontslapen vriend opgedragen arbeid gekweten; zij hebben in BASTIATS geest voortgewerkt, overal zijn schetsen gevolgd, terwijl de indeeling van het werk, door BASTIAT vooral gemaakt, geheel en al door hen is gebezigd.

Van dit werk nu is het eerste deel in een Hollandsch gewaad, en, baasten wij ons er bij te voegen, in een goed Hollandsch gewaad, verschenen bij de boekh. VAN DRUTEN en BLEEKER te Sneek. Met nog een tweede zal het volledig zijn. De Vertaler is de Heer Mr. C. M. A. SIMON VAN DER AA, procureur te Leeuwarden. De vertaling is wat zij zijn moet voor een werk van dezen aard, niet getrouw naar de woorden, maar naar den geest. Het is dan ook daaraan toe te schrijven, dat die vertaling zich in den regel door vloeijendheid en zelfs door sierlijkheid onderscheidt.

— De redacteur van de te New-York verschijnende *Republikeinsche Elmira* maakt aan zijne abonnenten en het verdere publiek bekend, dat hij zijne duel-uren tusschen 10 en 12 ure heeft bepaald. Gedurende dien tijd verklaart hij zich bereid, een ieder, om het even op welke wijze, voldoening te geven.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 31n. Oct., de Eng. schoener Lady of the Night, kapt. V. Bartoccini, van Bemerarij.

Den 4den dezer, de Nd. Am. brik Trenton, kapt. E. Sprague, van Bosten.

Idem, de Eng. brik Glanmire, kapt. Barret, van Barbados.

UITGEKLAARD.

Den 1n. dezer: het schip Wilhelmina Frederika, Kapt. J. C. van der Veer, naar Amsterdam, lading 335 vaten Suiker 470,138 pond, 80 balen schoone Katoen 9,895 pond, 3 vaten Toncaboonen 251 pond en 4 vaten Arrowroot 641 pond.

Den 2den, de Nederl. schoener Defiance, kapt. W. Fairleij, van rio Saramacca, naar Demerarij, lading: 50 vaten Suiker 64,287 pond.

Den 3den, de Nd. Am. brik Benguela, kapt. A. H. Hitschborn, naar Boston, lading: 290 vaten Melassie 33,663 gallons, 45 vaten Suiker 60,884 pond, en 1 baal gebroken Koffij 185 pond.

Den 4den, de Fransche schoener la Belle Poule, kapt. M. Giaimo, naar Cayenne, lading 150 vaten Zout, 25 kwart vaten Spek, 20 vaatjes Reuzel, 2 kisten Zwavel, 1 vat Blikwerk, 8 vaten Vleesch, 24 vaten Makreel, 8 vaten Uijen, 25 Z. M. Kazen en 1 kist ronde dito; en voor exportatie: 5 vaten IJzerwaren en 149 vaten Bloem.

Den 5den, de Eng brik Vixen, kapt. John Moore, naar St. John New-Brunswijk, lading: 8 balen schoone Katoen 2650 pond, 54 vaten Suiker 67483 pond, 184 vaten Melassie 24320 gallons, 26 puncheons Rum 3164 gallons, 2 vaten Vischlijm 135 pond, 270 stu s huiden 6850 p[illegible] 11 pies Meubelhout en voor Exportatie 50 ro[illegible] ke[illegible]ders Jenever.

UITGEZEILD.

Den 5n. Z. M. Transportschip Merwede, Komm. kapt. luit. ter Zee 1e. kl. M. G. van Vreeland, via Curaçao, naar Nederland.

Idem, de koloniale schoener Henriette Elisabeth, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 16den September ll., het schip Aidina Anna Susanna, kapt. Scheuk, van Nickerie. — Idem, het schip Anna en Arnoldina, kapt. van Wijk van Saramacca. — Den 20n. het schip Elisabeth, kapt. Haverbult. — Den 28n., het schip Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers. — Beiden van hier.

IN HELLEVOETSLUIS.

Den 20sten September, het schip Elisabeth, kapt. Timmer, van Nickerie.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Eng. brik Vixen: de heer G. Deblois.

Prijzen der Producten.

Bij inschrijving verkocht.

SUIKER: Den 5den dezer, van pl. Sardam, 40 à 45 vaten à 7. ct.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 23 Sept. 1853 zijn op het Etablissement Albina aan de Marowijne in ondertrouw opgenomen: Johann Jakob Zimmerman en Regina Jakobina Federman.

Carl Friedrich Stoll en Christina König.

Van den 29sten October tot den 5den November zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 29n. Oct., Susanna Johanna Esman, Wed. Pieter Geeske, 65 jaren.

Den 30n., Theodorus Cornelis Dörgerdam 15 md.

Den 31n., Abraham Evert Telles, 49 jaren.

Idem, Esther Maria del Monte 26 jaren.

Den 1n. Nov., Hendrik Johannes Pieter Visser 48 j.

Den 3n., Carolina Dominga Meteren 65 jaren.

Publieke Veilingen.

Door en ten huize van den Vendumeester J. C. Gomperts.

Vrijdag 4 November 1853.

Het Huis en Erf gelegen aan de Hooeestraat, La. E. No. 321. — ƒ 1,400. — Opgehouden.

Binnenlandsche berigten.

AANZOEK VOOR VRIJGEVING.

Den 2 *November* 1853.

Van de slavin *Fannij*, geboren in 1792, waarvan de moeder onbekend is, en hare dochter *Affia*, geboren in 1815, met haar kind *Jan*, geboren in 1843; afkomstig van Johs. Muller, en bekend staande op het Respect van den Raad Commissaris voor de Inlandsche Bevolking, onder straatvoogdij van C. L. G. van Amson.

Paramaribo, den 4 November 1853

Alzoo de Eigenaar van plantagie *Vlugt en Trouw*, zich tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek om de slavin *Frederika*, geboren in 1805, dochter van *Diana*, van den naam van dat effect af- op dien van Mathias Willem van Brugh Duijckinck voor den vrijdom te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

Politie.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Policie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1. Op den 1sten November ll. de slaaf *Rolla*, aankomende den boedel van de Weduwe H. van der Sman.

terwijl sedert 1. October d. j. nog als afwezig zijn opgegeven:

1. de slaaf *Jannie*, afkomstig van F. C. Berkveld, onder straatvoogdij van A. F. van Amson.

en 2. De slaaf *Present*, aankomende J. S. Ezechiels.

Elk en een iegelijk, wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet optehouden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de publicatie van 5 Februarij 1834 G. B. No. 1 vastgesteld.

Paramaribo, den 4 *November* 1853.

Over *veertien* dagen, den bepaalden dag nader bekend te maken, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in openbare veiling stellen:

Het Huis en Erf aan de *Steenbakkers-Gracht*, bekend Nw. Wk. La. E No. 76, en Ok. Wk. La. D No. 529; toebehoorende aan den boedel P. Nemelc.

Paramaribo, den 31 *October* 1853.

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* zijn gedevolveerd de onderstaande boedels; als:

Van Lika van den Ostagier Jan Abenie, den 15 October 1853; Carolina van Linck (overleden den 26. Sept. 1853) den 26 dito; en Henriette Frederika van Wijcks, den 29 dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelver opgeroepen, om aan het Departement van hunne pretentien aanteekening te doen en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op poene van verstoken te zijn van alle regt en actie tegen de voormelde Boedels.

Paramaribo, den 31 *October* 1853.

Paramaribo, den 2 November 1853.

Naar aanleiding van art. 41 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal de *gearresteerde* repartitie rekening van den boedel Alexander Malmberg en daaraan behoord hebbende 1/2 aandeel in de plantage *Breukelwaard*, en en 1/6 aandeel in den houtgrond *Berg en Dal*, gedurende den tijd van *acht* dagen, ter Secretarie van het Commissariaat van opgemeld Departement, voor belanghebbenden ter *visie* liggen.

De Curator bij het Departement der *Onbeheerde boedels*, zal, van af den 7 dezer, dagelijks ten zijnen kantore betalen, de Crediteuren van de boedels: Santje van Ducelle, J. H. Stuger, G. C. E. van Daalen, en J. B. H. Pohl, ingevolge de repartitie-rekeningen in dezelve boedels gearresteerd.

Paramaribo, den 2 *November* 1853.

De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op Vrijdag den 11 dezer, des namiddags ten *vier* ure, in het huis aan de *Saramaccastraat*, La. E. No. 58, door den Vendumeester J. C. Gomperts, publiek doen verkoopen;

De nagelatene Goederen van wijlen Mejuffrouw Hendriette Frederica van Wijcks, bestaande in: Meubelen en andere Huisraden; Vrouwen Hals-Sireaden, Gouden Oor- en Vinger-Ringen, en de slavin *Medea* en hare kinderen: *Aea* en *Marius* en kleinkind *Constantia*.

Voorts: De Nalatenschap van den heer W. A. van der Hart, bestaande in Lijfkleederen, eenige Huisraden, Zilvergoed en Zakhorologien; zijnde opgemelde Goederen en Slaven op Donderdag den 16 dezer en op den verkoopdag ten sterfhuize voormeld van *acht* ure 's morgens tot *twee* ure des namiddags te bezigtigen.

Paramaribo, den 4 *November* 1853.

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.